

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. De beneficiis quæ olim mundo Christus D. & quæ modò confert
sanctissimo Sacramento. Si quando pretiosa quæque pro cibo corporis
dand sunt, semper pro cibo animæ sunt donanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Berm. 52. scripsit sanctus Bernardus: Ingratitudo inimica
est anima, exinanitio meritorum, virtutum di-
spersio, beneficiorum perditio, ventus urens, siccans
sibi fontem pietatis, rorem misericordia, fluente
gratia. Tum vero maximè appareret in ingratis
& infidelitas si virtutes infusa non refunderen-
tur in fontem suum quia tum maximè commo-
da virtutis exercenda occurrit occasio, quæ si
deliratis & gratitudinis probatio jure merito di-
citur. *Duc eos ad aquas,* & ibi probabo eos. *D.A.*
Jud. 7. *TIO* Dei permanet iustitia: ait Sapiens, & profectus
Ecccl. 11. illius successus habebit in eternum.
Atque ex his intelliges quod dicebat Domini-

Luc. 11. 4

nus: qui non colligit mecum, dispergit; qui videli-
et non colligit cum Christo quas ipse virtutes
communicat, ipsas dispergit, dissipat, perdit, &
in vita se oppolita proicit; quod certè satis dili-
genter caveri non potest. Quamobrem quando
etiam nulla nostri ratio habetur, certum atque
indubitatum est quod virtus practica quæ a
Sacramento proficit prima praxis debetur ipsi
sanctissimo Sacramento; quia prima est virtus
exercenda & gratitudinis exhibenda conmo-
ditas, quæ si differtur alio, dilatatione perit. Ne
dicas amico, vade & revertere, cras dabo tibi,
cum statim possis dare.

FERIA TERTIA.

DE BENEFICIIS QUÆ OLIM MUNDO CHRISTUS DOMINUS: ET QUÆ MUNDO CONFERT IN SANCTISSIMO SACRAMENTO.

Omnis male habentes curavit, ut adimpleretur quod dictum est per Iosuam
Prophetam dicentem: ipse infirmitates nostras accepit, &
egrotationes nostras portavit. Matth. 8.

II. 53.

Qui pertransiit benefaciendo, & sanando omnes oppressos a
diabolo. Act. 10.

VERITAS PRACTICA.

& Christo dabis quod est ipsi preciosius.

Si quando pretiosa quæque pro cibo corporis
danda sunt; semper pro cibo animæ sunt do-
nanda.

RATIO EST. Quia nihil est in te vilius quam
concupiscentia quæ est radix malorum om-
nium.

RATIO EST. Quia idcirco pretiosa quæque pro
cibo corporis aliquando danda sunt, quod vita
corporis que sine illo cibo periret, sit pretiosior
illis pretiosis quæ dantur.
Sed anima vita quæ pariret etiam sine sacro cibo,
est pretiosior illis pretiosis dandis pro ea.

Sed Christo nihil est pretiosius quam donum ipsius
concupiscentia, quo illam potes modo dare.
Ergo si Christo dederis quod est in te vilius, dabis
illi quod reputas pretiosius; ac proinde jam ni-
hil est quod excuses, nisi hoc dederis; multa vero
sunt quæ te alioquin accusant.

ALIA VERITAS INDE SEQUENS.

Neforte singas te nihil habere pretiosum quod
Christo dones, da quod est in te vilius,

I. PUNCTUM.

QUOT quantisque beneficiis corpora-
libus & spiritualibus universos Chri-
stus obstringeret qui ad se venti-
bant, satis patet ex Evangelio, &
sic breviter sanctus Augustinus persistingit;
Perdidit omnes infirmos eorum, curavit in ps. 63.
omnes